

Mohla z ní být výborná basketbalistka, tenistka, stolní tenistka. Nebo golfistka, doma v Mariánských Lázních se dostala na handicap 2.7, dvakrát se stala nejlepší klubovou juniorkou a hrála i nejvyšší českou amatérskou túru. U Elišky Krupnové ale zvítězil týmový sport, když všechny pohybové vlohy a dovednosti skloubila ve florbalu. V současnosti je nejlepší českou florbalistkou a hráčkou asi nejslavnějšího klubu na světě, švédského Pixbo Wallenstam.

ŠVÉDI ROZVÍJEJÍ U HRÁČŮ SILNÉ STRÁNKY

TEXT: JIŘÍ NIKODÝM

Několik sportů i trenérů

„Florbal jsem si nevybrala nijak cíleně. Od dětství jsem dělala najednou celou řadu sportů a každý mi hodně dal. Zkoušela jsem basket, fotbal, ale taky tenis a stolní tenis. Do tenisu jsem nebyla až tak zapálená. Basketu jsem v podstatě musela nechat, protože jsme hráli ve smíšeném týmu, ale když se to pak dělí, v Mariánkách nebyl holčíčí tým. Intenzivně jsem se věnovala golfu. V Mariánských Lázních mě vedl trenér Oldřich Nechanický, s nímž mě golf bavil. Podporoval mě, snažil se mi dávat užitečné rady a někdy mě vést. Dostala jsem se až na Czech Golf Amateur Tour, což je nejvyšší domácí amatérská turnajová série. S golfem jsem ale vlastně neskončila, jen jsem si v něm dala pauzu. Se zkušenostmi ze všech těchto sportů jsem se někdy kolem čtrnácti víc vrhla na florbal. Viděla jsem venku před domem hrát kluky, co jsem znala, ti si tam stříleli. Šla jsem si to zkusit za nimi ven, oni mě pozvali na normální trénink a začala jsem trénovat s nimi. Že jsem nejdřív hrála v klučích

týmu, mi hodně pomohlo. A zjistila jsem, že mi dovednosti z ostatních sportů usnadnily mé florbalové začátky. Díky tenisu a fotbalu mám třeba lepší odhad na míček a nemám problém trefit ho ve vzduchu. Ve florbalu jsem i viděla rychlý posun dopředu a větší šanci se prosadit.“

Kouč Škroch

„Vedl nás pan Jiří Škroch, který hrál za muže Mariánek, a spolu s ním u týmu působil Jan Kasl, který měl na starosti spíše organizační záležitosti. Tréninky s kluky mě bavily. Chtěla jsem se zlepšovat a i trenéři viděli, že mám asi nějaký talent a věnovali se mi individuálně, hlavně střelbě. Tréninky měly hlavu a patu a klukům, kteří byli lepší než já, jsem se přibližovala. To se mi líbilo. Asi po roce jsem pak začala hrát za holky. Pan Kasl tak trochu kvůli mně založil tým juniorek, abych měla kde hrát a nemusela hrát se staršími žáky. V Mariánkách byla o trenéry nouze, ale i tak mě pan Škroch dokázal neustále posouvat výkonnostně dopředu.“

ELIŠKA KRUPNOVÁ

Narozena: 23. 6. 1993

→ **Profese:** florbalová útočnice

→ **Hráčská kariéra:** Herbadent Praha/nyní Tigers Jižní Město (2009-2015), Pixbo Wallenstam (Švéd., 2015-?)

→ **Úspěchy:** historicky druhá česká vítězka Poháru mistrů (2016), vítězka švédské ligy (2016), 4x vítězka české ligy (2010-13), 2x česká Florbalistka sezony (2015-16, 2016-17), vede i v polovině hodnocení aktuálního ročníku

FOTO: PROFIMEDIA.CZ

Přesun do Prahy

„Pan Kasl mě vzal na výběrový trénink reprezentace juniorek v Praze na Děkanec. Bylo tam asi 30 nebo 40 hráček z pražských klubů. Viděla jsem holky v týmovém oblečení a necítila se tam dobře. Dělalý jsme i nějaké fyzické testy a já se z toho tréninku dostala na reprezentační soustředění v Bystřici nad Perštejnem. Bylo to v mých patnácti letech, takže ve druhém roce, co jsem hrála florbal. Paní Cepková byl trenérkou u juniorské reprezentace i juniorek Děkanec (dnes Tigers) a ta o mně řekla Markétě Štegllové a Karolíně Šatalíkové, trenérkám ženského A-týmu, který v tu dobu absolutně dominoval. S nimi jsem se dohodla, že tam přejdu.“

Divoké přesuny

„Ještě jsem chodila posledním rokem na nižší gymnázium a táta mi nedovolil, abych se přestěhovala na střední školu do Prahy, tak jsem ještě rok zůstala v Mariánkách. Od roku 2010 už jsem začala jezdit každý čtvrtek do Prahy do Tigers

a v neděli jsem se vracela. Ve čtvrtek po škole jsem jela vlakem do Prahy, kde jsem měla hned dva tréninky, v pátek dopoledne kondiční trénink s Danielem Hejretem. V pátek večer ještě jeden trénink, o víkendu zápasy a v neděli zpátky domů. Nejdřív jsem bydlela u Karolíny Šatalíkové a pak v podnájmu se spoluhráčkami. Takhle jsem pendlovala celý druhák, třeták i čtvrták.“

Trenérky Štegllová a Šatalíková

„Nejdřív jsem trénovala v Tigers s juniorkami. Brzy se ukázalo, že mám i na to, abych trénovala s dospělým áčkem. Tam byl velký rozdíl ve skladbě cvičení, která byla složitější. Neřešilo se jen přihraj a střílej, ale šlo se víc do herních věcí, do taktiky, řešila se rozehrávka od obrany. Přece jen v Praze tvořily tým vyspělejší hráčky než v Mariánkách, kde se trenéři soustředili na individuální věci, aby hráčka uměla přihrát, střílet a běžet správným směrem. Posunula jsem se na vyšší level i tím, že všechno se dělalo ve větší rychlosti a hodně se dbalo na práci

NA ROZDÍL OD ŠVÉDSKA
UNÁS CHCEME, ABY
HRÁČKA UMĚLA
VŠECHNO, ŘÍKÁ ÚTOČNICE
KRUPNOVÁ

s hokejkou. Tým Tigers pod vedením trenérského dua neměl v ČR dlouhou dobu konkurenci, když vyhrál sedm titulů v řadě a bojoval o medaile i na mezinárodní úrovni s nejlepšími týmy světa na Poháru mistryň."

Vysoká škola florbalu

„Nejtěžší při příchodu do tak špičkového klubu, jakým je Pixbo Wallenstam, vlastně jednoho z nejlepších na světě, je skloubit všechno dohromady. A hlavně přizpůsobit se té kvalitě. Měla jsem od Karolíny Šatalíkové a Markéty Štegllové výborné znalosti, co se týká taktiky nebo pohybu na hřišti, v tom jsem i nad Švédkami vyčnívala. Ale rychlost činností na hřišti i v myšlení, práce s míčkem a kvalita střelby, to jsou věci, které jsem si potřebovala co nejrychleji osvojit, protože technika hráček je ve Švédsku na úplně jiné úrovni než v Čechách."

Proč má Švédsko navrch

„Plyne to už od mládeže, protože je trenéři tlačí, aby si s míčkem hráli a sami iniciovali činnosti na hřišti. U nás se to dělá až později, ale oni jsou k tomu vedení odmala. A všechno se dělá v jiném tempu. Když je tempo v juniorkách o hodně vyšší, jejich růst do dospělé kategorie je rychlejší. A tempo při tréninku je ve Švédsku, alespoň tedy v Pixbu, daleko větší než v zápase. V Česku to tak není. Ve Švédsku jsme unavenější po tréninku než po zápase. Máme na tréninku čtyři lajny a hrajeme proti sobě dvě lajny na každé straně v brutálním tempu, nebereme si servítky a je to někdy i docela vyhecované. V zápase pak hrajeme na tři lajny, takže trénink je vlastně těžší než zápas."

Hecíř Eliasson

„Trenér Jonas Eliasson si zakládá na hecování, na křičení ve smyslu dodávání energie hráčkám

a jde mu hlavně o tlačení hráček do enormního nasazení, vysokého tempa hry a bojovnosti. Taktiku nechává na druhém místě. Jakmile začíná zápas, vidí jen výhru, udělá pro ni všechno. Během zápasu křičí na všechny, na svoje hráčky, na rozhodčí i na soupeře. Reaguje úplně na všechno, je to vysloveně zápasový trenér. Když přišel ještě přede mnou do Pixba, neskutečně s týmem zapracoval na obraně a z Pixba udělal nejlépe bránící tým na světě, který ale současně dával i dostatek gólů. Moje první sezona v Pixbu byla perfektní, tam se všechno povedlo. Přišla jsem, hned jsem dostala šanci v první lajně po boku nejlepší hráčky Sary Helinové a v ní jsem vydržela celou sezonu. Společně se nám dařilo a sezonou jsme prošly jako nezastavitelný vlak. Dostaly jsme se do superfinále, které jsme vyhrály, a mě vyhlásili nejlepší hráčkou, takže nic lepšího jsem si nemohla přát. Ve druhé sezoně hodně hráček odešlo a jeho systém v novém týmu nefungoval. Nové hráčky neměly takové schopnosti ani zkušenosti a bylo třeba s nimi pracovat jinak. Jonas si ale pořád jel to svoje a pro všechny to bylo trápení."

Analytik Tjusberg

„Per Tjusberg je pravý opak Eliassona. Zakládá si na taktice a individuálních dovednostech. Podle mě nejlepší analytik na světě. Hodně používá video, dbá na pohyb po hřišti. Zakládá si na detailech. Zabývá se hlavně útokem, rozehrávkou, prací s míčkem, střelbou a chce dávat hodně gólů, z čehož jsem nadšená. Tahle cesta je mi bližší, ale jsem ráda, že jsem zažila oba přístupy. Per dokáže výborně pracovat s mladými hráčkami, protože umí najít jejich slabiny, ale hlavně skvěle rozvíjí jejich silné stránky. Když někdo výborně střílí, tak chce, aby co nejvíc střílel, a najde mu na hřišti pozici, kde se víc střílí, než přihrává. On je typický švédský trenér, protože ve Švédsku se snaží maximálně využít silných složek hry jednotlivce, kdežto u nás chceme, aby hráčka uměla všechno."

„V Pixbu na tréninku hrajeme proti sobě dvě lajny na každé straně v brutálním tempu, nebereme si servítky a je to někdy i docela vyhecované. Trénink je vlastně těžší než zápas. V Česku to tak není.“

Příchod do reprezentace

„Byla jsem ještě mladá, když tým vedly Markéta Štegllová a Karolína Šatalíková, ale viděla jsem vývoj týmu, který rostl, čtyři roky se herně zlepšoval a rychle se přibližoval top 3 týmům na světě. U týmu pak v druhém dvouletém cyklu byl i Michal Jedlička, který jako asistent dostával hodně prostoru a měl na tým svůj osobitý vliv. Myslím, že u ženského družstva by měli být v trenérském týmu muži i ženy."

Reprezentační kouč Janovský

„Pod Miroslavem Janovským to nebylo úplně dobré. Před jeho příchodem jsme třeba prohrály se Švédkami 2:9, ale v půlce zápasu to bylo 2:4 a hrály jsme vyrovnaný duel. S trenérem Janovským jsme se najednou dostaly k výsledkům jako třeba 1:16. Za jeho působení se úroveň nijak nezlepšila. Myslím, že jsme ztratily čtyři roky vývoje, a dokonce jsme se oproti předchozím rokům zhoršily. Pro hráčky je demotivující, když s týmy, ke kterým bychom se měly přibližovat, dostáváme zase více než 10 gólů a je to pořád stejný rok za rokem. Scházely zkušené, ostřílené hráčky, které trenér podle mě demotivoval, a ony pod ním reprezentovat odmítly. Vybral si tým, se kterým chtěl pracovat, ale nefungovalo to. Myslím si, že to nevedlo ke zlepšení hry, výsledků ani vývoje českého florbalu. V týmu nebyla dobrá nálada, a bez motivace, zápalu a nadšení se hraje těžko."

Nový trenér Rhyner

„Poslední dobou působil Sascha u českého týmu jako asistent. Má zkušenosti ze Švýcarska a ze Švédska, takže jeho pohled je odlišný od trenéra Janovského. Uvidíme podle první akce, jaký bude jeho přístup v pozici hlavního trenéra. Ze čtyř akcí, které jsme s ním prošly, těžko něco usuzovat. Zatím nevíme, jaký bude jeho koncept, co bude vyžadovat. Národní tým ale určitě potřebuje nový impuls. Pokud nepříjde, bude to pro tým moc těžké."